

Квітень

Удосвіта Весна вставала,
Все шила Квітневі сорочку:
Зробила сонячну торочку,
Найкращі квіти вишивала.

Ще здавна сказано в народі,
Що Квітня Веснонька квітчає.
Та він того не помічає —
Щось сіє, садить на городі.

Бо сам надумав (та чи зможе)
Рік днем весняним годувати.
Чи встигне все позасівати?
Хіба що Травень допоможе.

Спинився враз, замилювався
На подаровану обнову,
Вдягнув сорочку празникову
І таки справді завітчався.

Тетяна Чорновіл

Квітень

Місяць квітень йшов з базару,
Ніс дарунок для весни:
Кошик гарних,
Різнобарвних
Квітів ніжно-запашних.

Ось підходить він до лісу, —
Путь нелегка навесні. —
Кошик з квітами повісив,
Сам спочити сів на пні.

А в цей час вітерець повіяв,
Геть всі квіти розтрусив.
Місяць скрикнув: — Лиходію,
Що ж оце ти наробив!

Ой, гультяю і ледащо!
Шкоду робиш ти завжди,
Порозносив квіти кращі
У гаї, луки, сади...

Вітерець травицю топче:
— Квіти ці не пропадуть,
Не журися, любий хлопче,
Всюди хай вони цвітуть.

І з тих пір, коли все квітне,
Журавлі в наш край пливуть,
Того хлопця люди квітнем,
Квітнем місяцем зовуть!

М. Лисич